

DWORNIA (1) *sb f*

N pl dworni(e). [*Może DWORNIE av*].

Sł stp, Cn, Linde brak.

Czeladź, służba u bogatych mieszczan, tu: iron:

Szereg: »dwor i dwornie«: że nye poznać co krol/ co kfiążę/ co pan/ co poddány [...] co doktor/ co ftudent/ wśfytko krolowye/ kfiążętá/ pánowye/ bifkupowye/ kánonicy/ [...] v Krolá ľá dworzánye/ w myefcyech theż dwor y dwornye/ yáka bárwá v dworu/ táka też w myefcyech. *GliczKsiqż* F4.

BZ